

22. OKTOBER 2023

29. MED LETOM

LETO XIII, št. 41

Evangelij: Dajte cesarju cesarjevo in Bogu Božje Mt 22, 15-21

¹⁵ Tisti čas so farizeji odšli in se posvetovali, kako bi Jezusa ujeli v besedi. ¹⁶ K njemu so poslali svoje učence skupaj s herodovci in so rekli: »Učitelj, vemo, da si resnicoljuben in v resnici učiš božjo pot ter se ne oziraš na nikogar, ker ne gledaš na osebo. ¹⁷ Povej nam torej, kaj se ti zdi: Ali smemo dajati cesarju davek ali ne?« ¹⁸ Jezus pa je spoznal njihovo hudobijo in rekel: »Kaj me preizkušate, hinavci? ¹⁹ Pokažite mi davčni novc!« Dali so mu denarij. ²⁰ Nato jim je rekel: »Čigava sta ta podoba in napis?« ²¹ Dejali so mu: »Cesarjeva.« Tedaj jim je rekel: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.«

VSI SMO MISIJONARJI

»Kolikokrat se mi je na apostolskih potovanjih primerilo, da sem videl, kolikšna je žetev, pa sem slišal, da ni misijonarjev: duhovnikov, bratov, sester, oseb, ki se posvečajo evangelizaciji,« je z bridkostjo zapisal sv. Janez Pavel II. v svoji poslanici za 170. svetovni misijonski dan. Na današnjo nedeljo, ki jo imenujemo tudi »misijonska«, je še ena priložnost več, da se še bolj živo zavemo, da je vsak kristjan misijonar. Kakor je voda mokra ali ogenj vroč, tako mora biti tudi vsak Kristusov učenec oznanjevalec njegovega evangelija.

Sv. Janez Pavel II., ki je v času svojega papeževanja opravil mnoga misijonska potovanja, poudarja: »Vsak kristjan, ki je s krstom vključen v Cerkev, je poklican, da je misijonar in priča. To je izrecno Gospodovo naročilo. In Sveti Duh pošilja vsakogar, ki je krščen, da oznanja in daje pričevanje o Kristusu vsem narodom.« Ko govorimo o misijonih, imamo navadno pred očmi daljne dežele, kjer živijo Afričani in Azijci. Med njimi delujejo duhovniki, redovnice, redovniki in laiki, ki jim z besedo, še bolj pa z zgledom oznanjajo Jezusov nauk o bratstvu vseh ljudi in o ljubezni, ki naj bi nas povezovala. Tudi na to je treba misliti. Misijonarje, ki v našem imenu daleč od doma in pogosto v težkih razmerah, a z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo, polagajo temelje

Kristusovi Cerkvi, moramo podpirati z molitvijo in tudi z materialnimi darovi. Vendar pa bi misijonska nedelja ne dosegla svojega namena, če se sami ne bi zbudili, če se ne bi trudili postati misijonarji v svojem okolju. Vsak, ki je krščen, je misijonar in priča. Misijonskih poklicev ne bo, če med nami ne bo velikodušnosti, če ne bo žive zavesti, da sem nekomu potreben. Mnogi ljudje danes ne vedo, čemu naj bi še živeli. Zdi se jim, da je njihovo življenje brez koristi, da nikomur niso potrebni. Odprimo oči in videli bomo, koliko ljudi nas potrebuje: člani naše družine, sodelavci, stanovalci našega bloka, stari, bolni, osamljeni ... Naše misijonsko področje je ogromno. Tukaj je naša Zambija, naš Madagaskar, naša Indija! *Po: S. Čuk, Misli srca*

»Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.« (prim. Mt 22,21)

Pred krščanstvom so ljudje mislili, da bog in cesar hodita vedno z roko v roki. Oblast je bila sveta, ker je izhajala neposredno od Boga. Zato ji niso smeli ugovarjati in so se ji morali pokoravati. Jezus je naredil oster rez in jasno ločil: Bog je Bog in cesar je cesar.

Oblast prihaja od Boga, ker se uvršča med vse tisto, kar ima svoj obstoj v Bogu, toda to nikakor ne pomeni, da so oblastniki bog ali skoraj bog.

Ta »rez« je bila osnova za ugovor vesti, ki so ga uveljavljali kristjani proti rimskim cesarjem: »Ti mi ukazuješ, naj ubijam, jaz pa tega ne bom počel, ker mi Bog zapoveduje nasprotno.« Iz tega »reza« se je počasi in z muko rojevala demokracija, ki sloni na tem sporočilu.

Počasi in z muko. Tudi krščanskim oblastem je namreč ustrezalo vračanje v predevangeljske čase: »Če moja oblast prihaja od Boga, se ji podložniki ne smejo upirati: morajo biti tiho in ubogati.«

Oblasti, ki ne znajo utemeljiti svojih ukazov in se sklicujejo zgolj na moč svoje oblasti, je potrebno imeti – in to vse! – za sumljive. Enako velja za vsakogar, ki se poskuša zamenjevati z Bogom. Bog je nekaj čisto drugega. *T. Lasconi*

ODNOS DO DENARJA

Današnji evangelij nam nudi možnost, da nekoliko premišljujemo o denarju in njegovi vlogi v našem življenju. Morda je tudi to pot, da se morda odločimo za kak kovanec več pri pomoči misijonom. Anselm Grün o duhovnem ravnanju z denarjem pravi, da se to kaže v svobodnem odnosu do denarja. Z njim moramo rokovati, vendar ga moramo tudi vedno znova izpustiti. Denar nam ne sme vladati, saj nam lahko pokvari značaj. Denar lahko človeka zaslepi, da ne vidi pravih življenjskih vrednosti. Lahko služi temu, da se skrivamo za masko. V tem primeru ga uporabljamo za dvigovanje lastne samozavesti. Skrivamo se za denarjem, da se izognemo resnici svojega življenja. Vse te nevarnosti denarja moramo prepoznati in se jih osvoboditi. Duhovno ravnanje z denarjem nam bo uspelo le, če se spopademo s svojimi strastmi in ne pustimo, da nas vodita lakomnost in pohlep, ki verjetno tičita v vsakem človeku.

Duhovno ravnanje pomeni predvsem zmernost. Premisliti moramo, kako bomo denar dobro naložili. Ne smemo pa za to narediti vsega, kar je mogoče. Zavestno se moramo omejiti. In predvsem, denar moramo tudi izpustiti. Če tudi med molitvijo vedno znova mislimo na denar, je to znak, da je v našem življenju

zavzel prevelik prostor. Zavestno tveganje in prepuščanje Bogu, kaj se bo z denarjem zgodilo, pomeni notranjo svobodo do denarja. Z denarjem lahko ravnamo duhovno le, če smo se ga notranje osvobodili, če ne dopustimo, da nas denar osmišlja.

I. NOVEMBER – PRAZNIK VSEH SVETIH

V Katoliški cerkvi 1. novembra obhajamo slovesni in zapovedani praznik vseh svetih. Na Vzhodu je Cerkev praznik obhajala že v 4. stoletju, prek Galije pa se je v 9. stoletju praznovanje razširilo tudi v zahodno Cerkev. Misel o praznovanju vseh svetnikov (in ne več samo mučencev) je dobila oprijemljiv izraz, ko je papež Gregor III. (731-741) pri sv. Petru v Rimu posvetil posebno kapelo v čast Odrěšeniku, njegovi Materi, vsem apostolom, mučencem in vsem svetnikom.

Papež Gregor IV. (827-844) je ukazal, da se v vesoljni Cerkvi 1. novembra slovesno praznuje praznik vseh svetih. Prvo pričevanje, da so v Rimu praznik vseh svetnikov obhajali 1. novembra, pa imamo že iz časa pred letom 800. Razlogi, zakaj je Cerkev uvedla praznik vseh svetih, nastajajo že kmalu po uvedbi: število svetnikov je tako narastlo, da se ni bilo več mogoče spominjati vsakega posebej v bogoslužju. Praznik vseh svetih je izraz vere Cerkve, da so poleg javno razglašeni in zapisani svetnikov v koledarju svetništvo dosegli tudi mnogi drugi neimenovani možje in žene vseh časov, tudi naši dragi starši, bratje in sestre... Zaradi tega ob prazniku vseh svetih še posebej obiskujemo grobove naših dragih rajnih in ob njih molimo. Na praznik Vseh svetih, v sredo, 1. novembra je tukaj sv. maša ob 9.15 uri. Ob 14. uri je v župnijski cerkvi molitev za rajne po namenu spominu, nato pa je na pokopališču blagoslov grobov.

Na ta dan je tudi navada, da se zvečer v cerkvi ali pa doma v krogu družine moli rožni venec za naše drage rajne. Naj ta navada ne izgine iz naše srede. Vzemite si čas in molite rožni venec za svoje drage rajne.

V Šmarju pri Jelšah bo v župnijski cerkvi ob 18. uri molitev rožnega venca.

MOLITVENI SPOMINI

V naših župnijah je navada, da ob prazniku Vseh svetih darujete za molitvene spomine. Na praznik Vseh svetih je v cerkvi ob 14. uri molitev za rajne po namenu spominov. Molitvene spomine za svoje drage rajne lahko napišete na poseben listič, ki je v cerkvi na stranskem oltarju.

Po molitvi v cerkvi se zberemo na pokopališču, kjer je blagoslov grobov.

MANJŠA SVEČA, ZA SOČLOVEKA SREČA

Ob prazniku Vseh svetih in dnevu spomina na umrle vas vabimo, da namesto množice sveč in rož, prižgete svečko manj, prihranjen denar pa namenite ljudem v stiski. Z nakupom posebne sveče Karitas skrbite za okolje, darujete za dobrodelne programe in ohranjate spomin na vaše rajne. Minljive sveče in cvetje naj zamenja naš dar za ljudi, ki so potrebni naše pomoči. S tem, ko namenite svoj dar za svečo z logo Karitas ali Eko leska svečka pomagata, da lahko zasveti luč upanja tudi ljudem v stiski.

Priporočen dar za svečo z logo Karitas ali Eko leseno svečko je 2€

ZAHVALA: V nedeljo, 15. oktobra je bilo srečanje starejših. Ob 9.15 uri je bila sveta maša in po rokah g. Janeza Kozinca so starejši, kateri so želeli prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Med mašo je prepeval župnijski pevski zbor. Po maši pa je bila pogostitev v prostorih župnišča. Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste omogočili starejšim, da so lahko prišli k sveti maši. Hvala župnijskemu pevskemu zboru in vsem, ki ste prispevali svoj delež pri pogostitvi starejšim.

PRESTAVITEV URE: V noči iz 28. na 29. oktober se ura prestavi na sončni čas, torej za eno uro nazaj. Sv. maše so tudi v tem zimskem času, tako kot sedaj: ob nedeljah ob 9.15 uri, ob torkih ob 17. uri in ob sobotah ob 17. uri.

AKCIJA »PEŠEC, BODI VIDEN, BODI PREVIDEN«

V tem tednu se izvaja preventivna akcija za večjo varnost pešcev »*Bodi viden – bodi previden*«. Akcijo izvajata Agencija za varnost prometa in Policija v sodelovanju z Zvezo ZŠAM Slovenije. V ta namen so vam na razpolago kresničke, ki jih lahko vzamete.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

Od 23. do 29. oktobra naše svetišče čistijo in krasijo verniki iz Laš.

29. NAVADNA NEDELJA

Ponedeljek 23. 10. 2023	Janez Kapistran, duhovnik		
Torek 24. 10. 2023	Anton Marija Klaret, škof	16.30 17.00	<i>molitev rožnega venca za † Marto Strašek molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice</i>
Sreda 25. 10. 2023	Krizant in Darija, mučenka		
Četrtek 26. 10. 2023	Lucijan in Marcijan, muč.		
Petek 27. 10. 2023	Sabina Avilska, mučenka;		
Sobota 28. 10. 2023	Simon in Juda Tadej, apostola	8.00	za † Mileno Turnšek
Nedelja 29. 10. 2023	30. med letom Felicijan, mučenec	9.15	za † Heleno in Franca Ogrizek za † Leopoldino, Franca in Antona Gajser, Karla, Nežo in Sonjo Drofenik za † Sandija Malgaj

Glasiło je namenjeno za interno uporabo. Odgovarja župnik in dekan Damjan Ratajč (041 576 012). Župnija Sv. Peter na Kristan Vrhu, Kristan Vrh 49, 3241 Podplat, www.zupnija.kristanvrh.si